

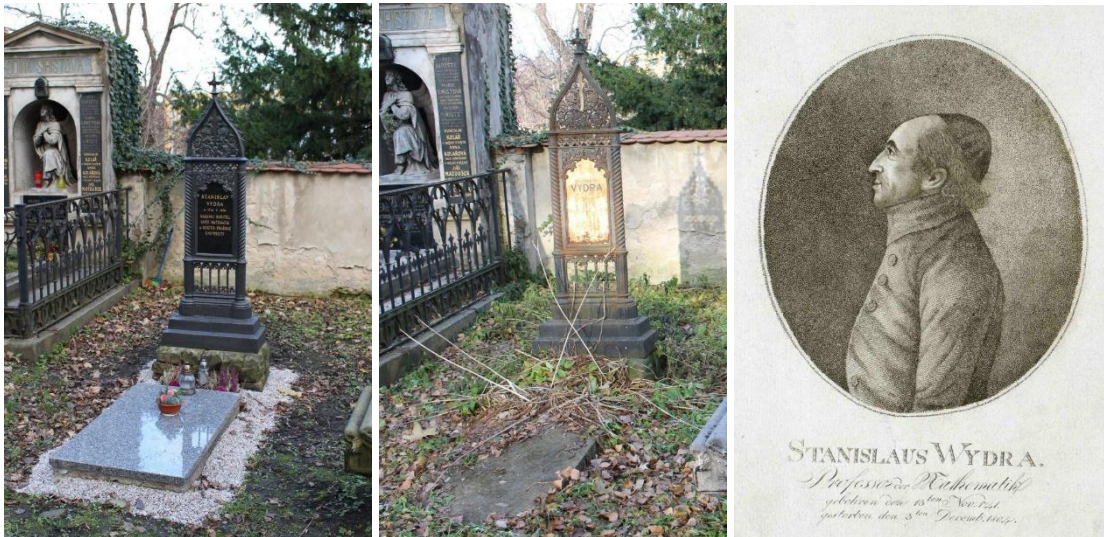
Stanislav Vydra 13. 11. 1741 – 3. 12. 1804

matematik a buditel

Olšanský hřbitov II, odd. 9, hrob 30a

adopční nájemci Theatrum Mundi – společnost pro umění z. s. a

**Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy spolu s dárci z řad veřejnosti
(od r. 2017)**

Stanislav Vydra (13. 11. 1741 – 3. 12. 1804) byl profesor matematiky, národní buditel a katolický kněz. Narodil se v Hradci Králové. Už od mládí se díky svým vlastenecky smýšlejícím rodičům zajímal o českou historii. Studoval na tamním jezuitském gymnáziu a roku 1757 vstoupil do řádu Tovaryšstva Ježíšova. Následující roky se vzdělával v Brně a Klatovech, v roce 1764 v Praze dokončil univerzitní studia filozofie, fyziky a matematiky, která se stala jeho životní láskou. O pět let později obdržel kněžské svěcení a byl řádem vyslán na nová působiště v Jičíně a později Vilémově. Roku 1772 se vrátil do Prahy na univerzitu, kde byl na návrh svého profesora S. Steplinga sám jmenován profesorem a začal zde přednášet elementární matematiku. Pro své pedagogické kvality jím zůstal i po zrušení jezuitského řádu Josefem II. v roce 1773. V pozdějších letech byl opakovaně zvolen děkanem filozofické fakulty, roku 1800 dokonce rektorem. Od roku 1782 začal Vydra také kázat v pražských kostelech. Svá kázání pronášel takřka bez výjimky česky. Přestože byl po celý svůj život velkým zastáncem víry, svým vlastenectvím a především láskou k české literatuře inspiroval řadu studentů, mj. Š. Hněkovského, J. Jungmanna a řadu dalších. Stal se románovou předlohou v díle Aloise Jiráska *F. L. Věk*. Dostalo se mu přívíska *Cordatus Bohemus – srdnatý Čech*. Mezi jeho žáky patřili i matematici B. Bolzano či J. L. Jandera. Je autorem řady prací o matematice, v tisku vyšla některá jeho kázání, česká učebnice matematiky *Počátkové aritmetiky* či latinské epigramy *Epigrammata*. Poslední dvě díla diktoval svým žákům poté, co nejprve částečně a pak i celkově oslepl.

Jeho ostatky se nacházejí za zdí, v místech dnes již zrušeného prvního Olšanského hřbitova, v blízkosti kostela sv. Rocha, Šebestiána a Rozálie. Přibližně ve druhé polovině 20. století mu byl proto na II. Olšanském hřbitově, pravděpodobně péčí Klubu Za starou Prahu, realizován alespoň tento symbolický náhrobek.

foto náhrobku: archiv SPH, portrét: https://cs.wikipedia.org/wiki/Stanislav_Vydra#/media/File:Stanislav_Vydra.jpg
volně podle: https://cs.wikipedia.org/wiki/Stanislav_Vydra
http://www.math.muni.cz/~sisma/vydra/benetka_vydra.pdf,
a kniha *Cesty nesmrtelných*, vyd. Matfyz press v r. 2016